

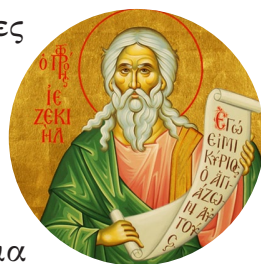

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (25 Γ')

Ἡ κεκλεισμένη Πύλη*

Ἡ ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου

Ἔνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις μεγάλους Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι καὶ ὁ Ἰεζεκιήλ. Ἐζήσε καὶ ἔδρασε γύρω στὸ 600 π.Χ. καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Βαβυλωνίου αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁδηγήθηκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Ὁ Θεὸς τὸν ἐκάλεσε στὸ προφητικὸ ἀξίωμα κατὰ τρόπο θαυμαστὸ καὶ συμβολικόν. Τὶς προφητεῖες του τὶς ἐξαγγέλλει μὲ συμβολικὰς πράξεις καὶ εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ποτὲ δὲν λέγει κάτι δικό του, ἀλλὰ ὅ,τι τοῦ ἀποκαλύπτει ὁ Κύριος. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ φράσις ποὺ χρησιμοποιοῦν καὶ ἄλλοι προφῆτες: «Τάδε λέγει Κύριος». Τίποτε δὲν εἶπε καὶ δὲν ἔκαμε ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ ἐμπνεόμενος καὶ φωτιζόμενος ἀπὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος γράφει εἰς τὴν Β' Καθολικὴν τοῦ Ἐπιστολῆ τὰ ἐξῆς: «Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι» (Β' Πέτρο. Α' 21). Δηλαδή: «Δὲν ἔγινε ποτὲ εἰς τὸ παρελθόν προφητεία μὲ μόνον τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐλάλησαν προφητεῖες Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι,

πού ἐμπνέονταν καὶ διευθύνονταν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

* * *

Ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ γράφει ἕναν συμβολισμό πού ἀναφέρεται στὴν Ἐνανθρώπηση καὶ λέγει τὰ ἐξῆς: **«Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη»** (Ἰεζεκ. ΜΔ' 2). **Δηλαδή:** **«Μοῦ εἶπε τὴν στιγμή ἐκείνη ὁ Κύριος: Ἡ πύλη αὕτη θὰ παραμένῃ κλειστή, δὲν πρόκειται νὰ ἀνοιχθῇ, καὶ κανεὶς δὲν θὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ αὐτήν, διότι θὰ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θὰ μένῃ πλέον κλειστή».**

Ὁ ἀείμνηστος π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος, εἰς τὴν ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τοῦ Ἰεζεκιήλ, σχολιάζοντας τὸν στίχο αὐτό, ἀναφέρει γνώμη τῶν θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὅποιοι, ὡς πύλη κλειστή, θεωροῦν τὴν ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεολόγος Γεώργιος Ψαλτάκης, ἐρμηνεύοντας καὶ αὐτὸς τὸ ἱερὸ βιβλίο τοῦ Ἰεζεκιήλ, παραθέτει ἐκτενῆ σχόλια τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἱ ὅποιοι δέχονται, ὅτι ἡ κλειστή πύλη συμβολίζει τὴν ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου καὶ γράφει τὰ ἐξῆς:

«Οἱ θεοφώτιστοι Πατέρες καὶ οἱ ἱεροὶ Ὑμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας μας θεωροῦν τὴν πύλη αὐτή, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἐδῶ ὁ Προφήτης, ὡς προτύπωσιν τῆς “ἀειπαρθενίας τῆς Θεοτόκου”» (π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος, Ἰεζεκιήλ, σελ. 357).

Ἡ τριπλῆ ἀναφορὰ τῆς λέξεως «κεκλεισμένη», ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐκφέρονται τὰ ρήματα: **«ἦν κεκλεισμένη... κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται... καὶ ἔσται κεκλεισμένη»** παρακινοῦν εἰς τὸ νὰ σκεφθοῦμε, ὅτι ὁ προφητικὸς αὐτὸς λόγος ὑπονοεῖ τὴν μεγάλη δογματικὴ ἀλήθεια τῆς Πίστεώς μας περὶ τῆς ἀειπαρθενίας τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Ἐ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὀνομάζει τὴν Θεοτόκο **«ἀγίαν, ἔνδοξον, ἀειπάρθενον Μαρίαν»**. **Ἀειπαρθενία** δὲ τῆς Θεοτόκου σημαίνει ὅτι, **πρὸ τοῦ τόκου, κατὰ τὸν τόκον καὶ μετὰ τὸν τόκον** ἐξ αὐτῆς τοῦ Θεανθρώπου, ἡ Παναγία κόρη τῆς Ναζαρετ ὑπῆρξε καὶ παρέμεινε Παρθένος. **Αὐτοὶ εἶναι οἱ τρεῖς ἀστέρες** τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι εἰκονίζονται εἰς τοὺς ὤμους καὶ τὸ μέτωπον τῆς Παναγίας Μητρὸς τοῦ Κυρίου εἰς τὶς ἱερῆς εἰκόνες Τῆς.

* * *

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας εἰς Ὀμιλία του ἐγκωμιαστικῇ διὰ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀναφέρει: **«Χαίροις, Παρθένε Μαρία... εἰσῆλθε γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει σου, μᾶλλον δὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, καὶ πάλιν ἐξῆλθεν ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἡ πύλη σου ἐκέλειστο»** (P.G. 77, 1032).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐπανειλημμένως σχετίζει τὴν πύλη τοῦ Ἰεζεκιὴλ μετὰ τὴν Ὑπεραγία ἀει-

πάρθενο Θεοτόκο. **Εἰς** τὸ σύγγραμμά του «Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως» γράφει: **«Ὡσπερ** συλληφθεὶς παρθένον τὴν συλλαβοῦσαν ἐτήρησεν, οὕτω καὶ τεχθεὶς τὴν αὐτῆς παρθενίαν ἐφύλαξεν ἄτρωτον, μόνος διελθὼν δι' αὐτῆς καὶ κεκλεισμένην τηρήσας αὐτήν... **Οὐ** γὰρ ἀδύνατος ἦν καὶ διὰ τῆς πύλης διελθεῖν καὶ ταύτης μὴ παραβλάψαι τὰ σήμαντρα (= τὰ σημεῖα τῆς παρθενίας τῆς)» (P.G. 94, 1161)...

Ὁ δὲ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς εἰς τὴν Ὀμιλίαν του Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου σημειώνει: **«Παρίστησι** δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Παρθένου καὶ τὸ βέβαιον τῆς παρθενίας... **Ὡσπερ** ἡ κεκλεισμένη πύλη τὰ ἐντεθησαυρισμένα (= τοὺς θησαυροὺς ποὺ φυλάσσονται μέσα ἀπὸ αὐτήν)... ἄφαστα τηρεῖ... ἐπεὶ καὶ περὶ αὐτῆς (τῆς Θεοτόκου) γέγραπται... καὶ αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς» (ΕΠΕ 9, 384).

Πασίγνωστη δὲ διὰ τοὺς πιστοὺς εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου ἐκείνου τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὸν Κανόνα τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου, ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὴν Θεοτόκο: **«Χαῖρε, πύλη** μόνη ἦν ὁ Λόγος διώδευσε μόνος...». **Τὸ** αὐτὸ τονίζει καὶ ὁ ὕμνος τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου καὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς (ἤχος πλ. α'): **«Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...»** (Γεωργίου Ψαλτάκη, Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μετὰ συντόμου ἐρμηνείας, Τόμος 19ος, σελ. 366).

* * *

Ὅλοι γνωρίζουμε καὶ τὸ πιστεύουμε ὅτι ἡ Παναγία μας εἶναι ἀμόλυντος. **Πόσο** πλανεμένοι εἶναι οἱ αἰρετικοί, οἱ δυστυχημένοι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἡ Παναγία ἀπέκτησε καὶ ἄλλα παιδιὰ μετὰ τὸν Ἰωσήφ καὶ πόσο βλάσφημη εἶναι μιὰ τέτοια σκέψη!

Ἄς ἐορτάσουμε, λοιπόν, τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς δόξα καὶ τιμὴ Τῆς, ἃς ἐπαναλάβουμε. ὅτι εἶναι ἡ «μόνη εὐλογημένη».

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 547/Μάρτιος 2020, σελ. 74-75. Τοῦ Ἀρχιμ. Γ.Μ. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

